

XXI Niedziela okresu zwykłego (A)

Tekst Ewangelii (Mt 16,13-20): Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie». Wtedy surowo zabronił uczniom, aby nikomu nie mówili, że On jest Mesjaszem.

«Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego? (...). A wy za kogo Mnie uważacie?»

Rev. D. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, wyznanie wiary Piotra w Cezarei Filipowej otwiera ostatni etap w publicznym nauczaniu Jezusa, które ma nas przygotować na najważniejsze wydarzenia: Jego śmierć i Zmartwychwstanie. Po rozmnożeniu chleba i ryb Jezus postanawia oddalić się ze swoimi Apostołami, aby wzmocnić ich duchową formację. To dzięki nim Kościół, ziarenko Królestwa Bożego na ziemi, zaczyna być widoczny.

Dwie niedziele temu w historii o tym jak Piotr chodził po wodzie i nagle zaczął tonić wysłaliśmy naganę Jezusa: «Czemu zwątpiłeś, mój wiary?» (Mt 14,31). Dzisiaj natomiast wyrzut przemienia się w pochwałę: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony» (Mt 16,17). Piotr jest błogosławiony, ponieważ otworzył swoje serce na Boże objawienie i uznał Jezusa Chrystusa za Syna Bożego, Zbawcę.

Do nas skierowane s? te same pytania: «Za kogo ludzie uwa?aj? Syna Cz?owieczego? (...) A wy za kogo Mnie uwa?acie?» (Mt 16,13.15). My tak?e w tym czy innym momencie musieli?my odpowiedzie? kim dla nas jest Jezus i za kogo Go uwa?amy. Od wiary przekazanej przez ?wiadków (rodziców, katechetów, ksi??y, nauczycieli, przyjaciół...) przeszli?my do osobistej wiary w Jezusa Chrystusa, której stali?my si? ?wiadkami, a cykl ten jest rdzeniem wiary chrze?cija?skiej.

Jedynie dzi?ki wierze i komunii z Jezusem jeste?my w stanie zwyci??a? si?y z?a. Królestwo ?mierci panoszy si? mi?dzy nami, zadaje nam ból i stawia w naszym ?yciu wiele pyta?ników; niemniej jednak Królestwo Bo?e jest równie? widoczne po?ród nas i dodaje ufno?ci. Ko?ció?, sakrament Królestwa Bo?ego na ziemi, utwierdzony na skale wiary wyznanej przez Piotra, rodzi nadziej? i rado?? na ?ycie wieczne. Dopóki b?dzie ludzko?? na ?wiecie, dopóty b?dzie potrzebna nadzieja, a dopóki b?dzie potrzebna nadzieja, dopóty b?dzie niezb?dna misja Ko?cio?a. I moce piekielne go nie przemog?, poniewa? Chrystus obecny po?ród swego ludu nam to gwarantuje.